

C118 – BRU6

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

26 januari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de naleving van het Septemberdecreet met betrekking tot het taalgebruik in het bedrijfsleven	1
Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het gebruik van de naamgeving 'brxlbravo'	3

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de naleving van het Septemberdecreet met betrekking tot het taalgebruik in het bedrijfsleven

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik trap een open deur in als ik zeg dat de toenemende internationalisering van het bedrijfsleven en de aanwezigheid van heel wat buitenlandse bedrijven in Vlaanderen, en meer bepaald in de Rand, ervoor zorgt dat men geneigd is om andere talen te gebruiken. Dat geldt voor alle categorieën – de leidinggevenden, het kaderpersoneel, de arbeiders en bedienden – en opleidingen, werkvergaderingen, rekruteringen, overlegorganen, enzovoort.

Ik heb nog een brochure van de SERV teruggevonden die dateert van 1993. Daarin werd vastgesteld dat als vestigingen van buitenlandse bedrijven in Vlaanderen in moeilijkheden komen, de bedrijfsleiding soms geen enkele kennis had van het Nederlands. De SERV schreef daarover: 'Kunnen communiceren met de werknemers in hun eigen taal is niet enkel een vorm van respect voor hun cultuur, maar tevens een bedrijfseconomische noodzaak om te weten wat onder het personeel leeft en om ermee te kunnen praten.'

Ook toen al maakte de SERV gewag van een normenvervaging terzake. Ze wees op de belangrijke economische en sociale gevolgen daarvan. Het gaat onder meer om de aantasting van de kwaliteit en de intensiteit van de interne communicatie. Als ze niet in het Nederlands gebeurt, is het nogal logisch dat die kwaliteit niet optimaal is. Daarnaast zijn er ook problemen om technologische innovaties in te voeren als de opleidingen, handleidingen, instructies en software anderstalig zijn. Iedereen kan dat beamen. Het is niet zo eenvoudig een nieuw toestel in gebruik

te nemen als de instructies niet in het Nederlands beschikbaar zijn.

Ook de veiligheidsrisico's nemen toe. Als er terzake geen duidelijke richtlijnen bestaan, dan verhoogt dat de veiligheid zeker niet. De kansen en promotiemogelijkheden van de werknemers worden beperkt als ze geen uitgebreide kennis hebben van de andere taal. Dat geldt zelfs voor functies waarvoor de kennis van de andere taal niet strikt noodzakelijk is.

Het is nuttig dit alles nog eens in herinnering te brengen om aan te geven dat we hiermee geen spijkers op laag water zoeken. Dat een en ander niet onbelangrijk is, bewijst het feit dat in 1973 een decreet werd goedgekeurd houdende de regeling van het taalgebruik in sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers. Het zogenaamde Septemberdecreet schrijft het gebruik van het Nederlands voor aan alle werkgevers die een bedrijf hebben met exploitatiezetel in Vlaanderen voor wat de sociale betrekkingen met de werknemers betreft.

Mijnheer de minister, op mijn schriftelijke vraag van 25 november hebt u recent geantwoord dat er in de loop van de periode 2000-2005 in 208 gevallen controles werden uitgevoerd. Daarbij werden in 28 bedrijven overtredingen vastgesteld op het Septemberdecreet. Op het eerste gezicht lijkt dat niet zoveel. Het gaat echter wel om 13,5 procent van de gevallen. In 25 van die gevallen werd er via een pv een waarschuwing gegeven. Meestal gaat het om anderstalige arbeidsovereenkomsten, anderstalige – meestal Engelstalige – computerprogramma's, anderstalige loonfiches, arbeidsreglementen, vergaderingen van de ondernemingsraad, enzovoort. In de drie overige gevallen werd een pro justitia opgesteld door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid. Voor alle duidelijkheid voeg ik eraan toe dat het om algemene controles gaat, die werden uitgevoerd naar aanleiding van vragen over – meestal – andere materies.

Al bij al waren er op de 208 controles die gedurende die 5 jaar werden verricht maar 5 zogenaamde spontane, waarbij enkel het aspect over de naleving van het taaldecreet aan bod kwam. In dat geval werd er maar één overtreding vastgesteld. Dat is statistisch

natuurlijk niet relevant. Niettemin gaat het toch om één van de vijf onderzochte zaken.

Ik ken nogal wat mensen die in de Vlaamse Rand, en meer in het bijzonder in de regio Zaventem, werken. Misschien wordt het beeld wat vertekend. Ik kan me echter niet van de indruk ontdoen dat het aantal overtredingen in de werkelijkheid hoger ligt. Er zijn heel wat bedrijven, en niet in het minst internationale bedrijven, die de Vlaamse Rand als een uitbreiding zien van Brussel. Ik vrees trouwens dat het mogelijke neveneffect van de samenwerking tussen het Vlaamse en het Brusselse geweest om meer Brusselse werklozen naar de Vlaams-Brabantse arbeidsmarkt te verwijzen, erin zou kunnen bestaan dat de verfransingsdruk verhoogt.

De naleving van het Septemberdecreet lijkt me om twee redenen zeer belangrijk. Ik vrees dat de internationalisering, de verbrusseling – ook van de bedrijven – een effect heeft op het Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand. Niet minder belangrijk is dat het voor de Vlaamse werknemers om sociale redenen essentieel is dat hun contacten en contracten, hun communicatie met bedrijven in het Nederlands verlopen. Ik verwijs naar wat ik daarnet heb gezegd.

Mijnheer de minister, wat is er tijdens deze regeerperiode al gebeurd op het vlak van het sensibiliseren en informeren van het bedrijfsleven over het Septemberdecreet? Ik heb de indruk dat er terzake niet zoveel beweegt. Men heeft gedurende jaren beloofd dat er een brochure zou verschijnen waarin informatie zou staan voor bedrijven. Die is er echter nooit gekomen. Hoe komt het dat er over een periode van 5 jaar zo weinig spontane, specifieke controles werden uitgevoerd? Bent u het ermee eens dat het aantal controles, en meer in het bijzonder de spontane controles, moet worden opgevoerd met het oog op de naleving van het Septemberdecreet? Ik ben niet uit op een heksenjacht. Ik vind echter wel dat er moet worden op toegezien dat het decreet wordt toegepast. Bestaan er terzake al plannen of instructies?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, collega's, met betrekking tot het sensibiliseren en informeren van het bedrijfsleven inzake het Septemberdecreet werd reeds in 2002 binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een informatieve brochure ontwikkeld en gepubliceerd – de Taalwetwijzer – waarin

onder meer het taalgebruik in het bedrijfsleven wordt behandeld. Deze brochure is nog steeds actueel. Daarenboven werd en wordt binnen de SERV door de sociale partners het gezamenlijk engagement aangegaan om deze problematiek en de van toepassing zijnde wettelijke bepalingen te respecteren en er de aandacht op te vestigen. Dit engagement blijft onverkort van kracht. Aangezien deze brochure al bestaat, werd tot heden in de huidige regeerperiode geen nieuwe sensibiliseringscampagne opgezet. Het spreekt voor zich dat hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan het feit dat controles waarin het aspect 'taalwetgeving' aan bod komt, steeds werden en worden uitgevoerd en voortgezet.

In verband met de 208 controles die worden aangehaald in mijn antwoord op de door u verstrekte vraag van 25 november 2005, is enige verduidelijking noodzakelijk. De indruk mag niet ontstaan dat in de periode 2000-2005 slechts 208 controles werden uitgevoerd door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid. Het totale aantal controles ligt vanzelfsprekend hoger. In 2004 werden alleen al voor het toezicht op de tewerkstelling van buitenlandse werknemers 535 controles uitgevoerd.

Bij alle controles, die gebeuren op basis van het principe van de integrale controles en die worden uitgevoerd door de Inspectie Werkgelegenheid, komt het aspect 'taalwetgeving' aan bod. Bij een deel van de dossiers – 208 – heeft dit geleid tot een aparte verslaggeving. Bij de vijf spontane controles kwam uitsluitend dat aspect aan bod. Dit lage cijfer is te verklaren door het feit dat steeds wordt geopteerd voor 'integrale controles', en dat er – naast het aspect 'taalwetgeving' – ook andere bevoegdheden bij de controle worden opgenomen. Beide controles ontstaan hetzij op vraag van een externe, hetzij op eigen initiatief.

Het blijvend bewaken van de naleving van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen is een noodzaak. Net daarom maakt het aspect 'taalwetgeving' deel uit van alle integrale controles van onze inspectiediensten. De meest passende wijze van optreden is mijns inziens dan ook de integrale inspectie.

Eenzijds moet er steeds worden gestreefd naar de meest efficiënte en organisatorisch meest rendabele inzet van personen en middelen. Dat wil zeggen dat onze inspectiediensten op een zo breed mogelijke schaal controles uitvoeren over al de materies waar-

voor zij bevoegd zijn. Door het opnemen van het taalaspect in de integrale controles wordt de bewaking van de naleving op het Septemberdecreet op een ruimere schaal gegarandeerd.

Anderzijds zijn integrale controles economisch het best verantwoord en het meest kwaliteitsvol. Ze laten onze diensten immers toe een volledig beeld van een betrokken werkgever te vormen op alle tewerkstellingsaspecten die tot onze bevoegdheid behoren. Ook voor de bedrijven zijn versnipperde controles niet verantwoord. Ook hier lijkt een integrale aanpak het meest aangewezen.

Door de keuze voor integrale controles zal bijvoorbeeld de versterking van de inspectiediensten in het kader van het meerbanenplan als effect hebben dat het aantal integrale controles toeneemt, waardoor uiteraard ook het aspect 'taalwetgeving' versterkt aan bod zal komen. Het spreekt uiteraard voor zich dat in geval van een klacht, onmiddellijk wordt opgetreden.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik noteer dat het werkelijke aantal controles hoger ligt dan wat ik opmaak uit het schriftelijke antwoord. Wat me verheugt, is dat u aangeeft dat het aantal integrale controles hoe dan ook zal verhogen. Daarbij zal automatisch ook de taalcontrole aan bod komen.

Ik zou het toch nog even willen hebben over de sensibilisering. U weet dat er aan het hoofd van de – vooral internationale – ondernemingen een vrij groot verloop is. Die sensibilisering moet dus steeds opnieuw gebeuren. Er zou meer aandacht aan worden geschonken indien er een specifieke brochure zou worden verspreid in plaats van de huidige Taalwetwijzer. Die handelt immers over de taalwetgeving in het algemeen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het gebruik van de naamgeving 'brxlbravo'

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, begin januari stond in de pers te lezen dat voor 2, 3 en 4 maart 2007 een nieuwe editie van Brxlbravo gepland is. Een lange lijst partners verlenen hun steun aan dit festival. Hieronder bevinden zich verschillende overheden, zoals de VGC, de Cocof, de Communauté française, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel. Ik wil hier trouwens aan toevoegen dat de grootste bijdrage, met name 50.000 euro, van de Vlaamse Gemeenschap komt.

Vorig jaar heb ik bij de start van het festival een vraag om uitleg over de naamgeving gesteld. Ik heb toen het standpunt ingenomen dat activiteiten die met de steun van verschillende overheden tot stand komen, zouden moeten opteren voor een afkorting waar beide taalgemeenschappen zich in kunnen vinden. De letters 'BXL' verwijzen alvast duidelijk naar Brussel als een Franstalige stad.

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg heeft de minister toen verklaard dat hij mijn reactie kon begrijpen. Hij heeft mij bijgetreden met de volgende woorden: 'Toen ik de benaming voor het eerst zag, stelde ik me dezelfde vraag. Ik kom nog niet uit een generatie waarbij de X uit BXL agressief tegen de Vlamingen werd gebruikt. Wie toen met een sticker BXL rondliep, was niet zozeer voor Brussel, maar vooral tegen de Vlamingen in Brussel, waar het FDF natuurlijk op teerde.' De minister heeft toen beloofd dat hij de betrokken instanties op die gevoeligheid zou wijzen. Hij heeft toen ook het volgende verklaard: 'Ik pleit dan ook voor een goed compromis voor de toekomst. Het lijkt me trouwens geen probleem om de twee benamingen te gebruiken, BRSSL en BXL.'

In de aankondiging van het festival in de pers wordt echter nog steeds de naam Brxlbravo gebruikt. Ook op de website van het festival is deze naam niet gewijzigd. Ik zou de minister hierover dan ook een paar vragen willen stellen. Heeft de minister effectief, zoals hij vorig jaar heeft beloofd, de betrokken instanties op deze gevoeligheid gewezen? Welke reactie heeft de minister op deze bemerking gekregen?

Op welke manier heeft hij zijn 'compromis voor de toekomst' bepleit? Is dit compromis weerhouden en, zo neen, waarom niet?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, ik kan op een dergelijke vraag om uitleg allerlei antwoorden verzinnen die niets met de essentie van de zaak te maken hebben. Ik heb daar geen zin in. Ik wil een heel kort antwoord op de vragen van mevrouw Van Linter geven.

Ik heb nog steeds dezelfde bekommernissen als ik de vorige keer heb geuit. Ik kan me inbeelden dat de meerderheid van de Vlamingen die bezorgdheid niet deelt. Wellicht kennen ze deze gevoeligheid niet. Soms mogen we echter ook wel eens rekening houden met een bekommernis die bij een bepaald gedeelte van onze gemeenschap leeft.

Ik heb niet de indruk dat de organisatoren van het festival met mijn bekommernis rekening hebben gehouden. Ik zal die bekommernis opnieuw onder woorden brengen. Ik zal hun opnieuw vragen de naam van het festival aan te passen.

Ik heb geen problemen met een naam als 'Brusselbravo'. Ik heb evenmin problemen als dit gecombineerd wordt met een naam als 'Bruxellesbravo'. Zoals het er nu staat, kan ik echter enkel 'Bruxellesbravo' lezen. Ik wil hier benadrukken dat ik het niet over de inhoud van het festival heb. Alle pogingen om een goede samenwerking tussen de gemeenschappen te ontwikkelen, kunnen op mijn volledige steun rekenen. Ik sta hier absoluut achter. Ik vind evenwel dat de organisatoren rekening mogen houden met een gevoeligheid die bij een gedeelte van onze gemeenschap leeft.

Ik zou het op prijs stellen indien de organisatoren een gunstige of interessante oplossing zouden vinden en een naam zouden ontwikkelen die op neutrale wijze door de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap kan worden aangewend. Ik beweer niet dat ik alle wijsheid in pacht heb. Ik laat het vinden van die naam aan anderen over.

De organisatoren hebben de 'R' in Brxlbravo in een vet lettertype gezet. Vervolgens hebben ze me verteld dat de letters 'BR' voor Brussel en de letters 'XL' voor extra large staan. Ze hebben me zelfs gevraagd

deze interpretatie hier te verdedigen. Dat wil ik niet doen.

Volgens mij zijn er zeker mogelijkheden om tot een neutrale naamgeving te komen. Volgens mij kan 'BRL'.

Het gaat om een organisatie van Vlamingen en Franstaligen die samen een project opzetten. Ik sta absoluut achter dat project en achter het netwerk van Vlaamse en Franstalige instellingen die elkaar hebben gevonden. Ik vind dat allemaal prima. Ik vraag enkel wat aandacht voor deze gevoeligheid.

Ik zal opnieuw ernstig op een naamsverandering aandringen. De volgende editie vindt pas in maart 2007 plaats. De organisatoren hebben bijgevolg voldoende tijd om een oplossing te vinden. Het is niet mijn bedoeling enige inhoudelijke duiding te geven. Ik vraag enkel aandacht voor de bezorgdheid die de aanwezigheid van de letter 'X' bij velen opwekt.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik ben zeer tevreden met uw antwoord. U voelt blijkbaar nog steeds dezelfde bezorgdheid. Op twee van mijn vragen heb ik niet echt een antwoord gekregen. Ik ben echter niet van plan verder aan te dringen. Ik weet nog niet hoe u een toekomstig compromis hebt bepleit. U hebt uw bezorgdheid geuit, maar ik weet niet hoe daarop is gereageerd. Als ik het goed heb begrepen, is de reactie veeleer smalend geweest. Ik ben dan ook tevreden dat u zult blijven aandringen. Ik heb het hier niet over de draagwijdte of de kwaliteit van het festival. Ik wil enkel dat de organisatoren respect tonen. De letters 'BXL' komen nog steeds zeer agressief over.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
